

Den Haag, 26 september 2016

Met de brief van 7 september jl. verzoekt de vaste commissie voor Sociale Zaken en Werkgelegenheid mij om te reageren op een brief van de gezamenlijke vakcentrales FNV, CNV en VCP van 30 juni jl. over de tegemoetkoming voor het WW-dagloon. In de brief wijzen de vakcentrales op een drietal punten. Ten eerste zijn zij teleurgesteld in het feit dat de eenmalige tegemoetkoming niet eerder dan per 1 april 2017 kan worden uitgevoerd. Ten tweede geven zij aan dat voor schrijnende gevallen een spoedige oplossing dient te worden gevonden. Ten derde zijn de vakcentrales teleurgesteld dat de tegemoetkoming niet geldt voor werknemers met meerdere WW-rechten (zogenoemde herlevers). Onderstaand ga ik in op deze punten.

Het dagloon is bepalend voor de hoogte van de WW-uitkering. Na de invoering van de WWZ werd al snel duidelijk dat sprake kan zijn van een negatief effect op het dagloon voor starters, flexwerkers en werknemers die 104 weken ziek zijn geweest. Door leden van uw Commissie en door de vakcentrales is hiervoor eerder al aandacht gevraagd. In reactie daarop heb ik aangegeven het Dagloonbesluit werknemersverzekeringen aan te passen en een regeling voor een eenmalige tegemoetkoming op te stellen.

Het eerste punt van de vakcentrales heeft betrekking op de invoeringsdatum van de regeling voor de eenmalige tegemoetkoming. Hierop ben ik in mijn tweede voortgangsbrief WWZ van 30 juni jl. uitgebreid ingegaan (Kamerstuk 34 351, nr. 18). Ik deel enerzijds de wens van een snelle uitbetaling van de tegemoetkoming. Anderzijds dient er voldoende ruimte te zijn voor een zorgvuldige invoering door het UWV. Dat kost tijd. Uit de door het UWV uitgevoerde uitvoeringstoets, die ik met mijn brief van 30 juni jl. aan uw Kamer heb gezonden (bijlage bij Kamerstuk 34 351, nr. 18), komt naar voren dat het UWV grote inspanningen moet leveren om de regeling uit te voeren. Zo zet het UWV voor de uitvoering van de regeling tijdelijk 89 fte extra in. Ondanks deze inspanningen acht het UWV uitvoering van de regeling niet eerder mogelijk dan per 1 april 2017. Dit kan niet eerder omdat het UWV voor de benodigde ICT aanpassingen een implementatietermijn van minimaal 9 maanden nodig heeft. Ik zie zodoende geen mogelijkheid om tegemoet te komen aan de wens van de vakcentrales om de regeling eerder in te voeren.

Wel blijkt uit de eerder genoemde uitvoeringstoets van het UWV dat de dagloonaanpassing per 1 december 2016 gerealiseerd kan worden. Dit is een maand vroeger dan eerder gedacht. Voor nieuwe WW-uitkeringen wordt het dagloon vanaf 1 december aanstaande dus op de nieuwe manier berekend.

Het tweede punt waar de vakcentrales aandacht voor vragen betreft schrijnende situaties. Volgens de vakcentrales dient hiervoor een spoedige oplossing te komen. Van een schrijnende situatie kan sprake zijn bij een dreigende huisuitzetting of afsluiting van gas/water/elektriciteit. Met het UWV heb ik afgesproken dat, wanneer aantoonbaar sprake is van een dergelijke situatie en er redelijkerwijs kan worden aangenomen dat een verplichting tot betaling van de tegemoetkoming zal worden vastgesteld, het UWV na publicatie van de regeling desgevraagd een voorschot kan verstrekken. Eind van deze maand wil ik de regeling voor de eenmalige tegemoetkoming en de wijziging van het Dagloonbesluit

publiceren. Vanaf dat moment kan het UWV in de genoemde situaties dus een voorschot verstrekken.

Het derde punt waar de vakcentrales aandacht voor vragen is de positie van werknemers met meerdere WW-rechten (zogenaamde herlevers). Zij worden niet direct geraakt door het lagere dagloon, maar kunnen hiermee indirect te maken krijgen na afloop van hun oudste WW-recht. In mijn brief van 30 juni jl. ben ik op de positie van deze groep reeds ingegaan (Kamerstuk 34 351, nr. 18). Essentie is dat het UWV in zijn uitvoeringstoets heeft aangegeven dat de uitvoering van de eenmalige tegemoetkoming voor de direct geraakte groepen ww-gerechtigden al het uiterste vraagt. Uitbreiding van de doelgroep met herlevers maakt de risico's voor de uitvoering onaanvaardbaar groot. Ik heb daarom besloten om deze groep buiten de regeling voor de eenmalige tegemoetkoming te laten.

De Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid,
L.F. Asscher